

ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ Σήμερα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2012 * ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄ * ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5 * ΤΙΜΗ 1 Ευρώ

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ Η ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Από την Ακαδημία Αθηνών

Με μεγάλη χαρά πληροφορηθήκαμε ότι την Παρασκευή, 28 Δεκεμβρίου 2012, στην Ακαδημία Αθηνών θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση κατά τη διάρκεια της οποίας θα τιμηθεί και ο εκπαιδευτικός Χρίστος Φωτεινόπουλος, Πρόεδρος του Δημοτικού Μουσείου Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος, για την πολύπλευρη και πολύχρονη προσφορά του στα Καλάβρυτα. Περισσότερες λεπτομέρειες μπορείτε να διαβάσετε στις σελίδες 4-5, στη συνέντευξη που πολύ ευγενικά δέχτηκε να παραχωρήσει στους μαθητές της Α' Γυμνασίου Καλαβρύτων, Χαράλαμπο Κοντή και Σταύρο Ζέζο. * Σελ. 4-5

ΠΑΛΙ ΜΑΖΙ ΣΑΣ....

Είναι παραμονές Χριστουγέννων και φτάσαμε ήδη στο μέσο άλλης μιας σχολικής χρονιάς. Τα προβλήματα στη χώρα πολλά, η διάθεση του κόσμου μελαγχολική, μουντή σαν το Χειμώνα που μας περιβάλλει.

Ωστόσο, παρά τα ατομικά, οικογενειακά ή και συλλογικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, ας μην ξεχνάμε ότι το σχολείο πέρα από χώρος μάθησης είναι ταυτόχρονα και χώρος χαράς και δημιουργικότητας, αφού μέσα στους κόλπους του κινούνται και δραστηριοποιούνται νέα παιδιά, που είναι από μόνα τους μια ζωντανή ελπίδα για το αύριο...

Μαθητές και καθηγητές, θέλοντας να σας διαβεβαιώσουμε ότι το σχολείο ήταν και πάντα θα είναι ένας φορέας ανοιχτός στην κοινωνία, αποφασίσαμε να συνεχίσουμε και φέτος την προσπάθεια έκδοσης της εφημερίδας «ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ ΣΗΜΕΡΑ», που στόχο έχει όχι μόνο να σας ενημερώσει για τα νέα του σχολικού χώρου ή της πόλης μας αλλά και να σας διασκεδάσει και να γεμίσει δημιουργικά τον ελεύθερο χρόνο σας.

Τα σχόλια, οι παρατηρήσεις και οι προτάσεις σας είναι πάντα ευπρόσδεκτα. Σας ευχόμαστε καλή ανάγνωση και καλές γιορτές!!!

Η συντακτική ομάδα

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΜΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ «Ο ΘΑΛΗΣ»

Στις 22 Οκτωβρίου 2012 πραγματοποιήθηκε ο 73ος Πανελλήνιος Μαθητικός Διαγωνισμός «Ο ΘΑΛΗΣ» που διοργανώνεται κάθε έτος από την Ελληνική Μαθηματική Εταιρεία. Από το Γυμνάσιο Καλαβρύτων συμμετείχαν 2 μαθητές από τη Β' τάξη και 5 μαθητές από τη Γ' τάξη, εκ των οποίων στους επιτυχόντες ήταν οι μαθήτριες **Γκολφινόπουλου Παναγιώτα** και **Μπίρμπα Αγγελική** της Γ' τάξης και ο μαθητής **Τοπουζίδης Χρύσανθος** της Β' τάξης οι οποίοι έχουν δικαίωμα συμμετοχής στον επόμενο διαγωνισμό «Ο ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ» που θα πραγματοποιηθεί στις 12 Ιανουαρίου 2012. Ο σκοπός των διαγωνισμών της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας είναι η καλλιέργεια και η διάδοση της Μαθηματικής σκέψης, η ανάδει-

ξη νέων μαθηματικών ταλέντων και η προώθησή τους στα πλαίσια των

καθιερωμένων Διεθνών Μαθηματικών Διαγωνισμών.

ΠΡΑΞΗ ΗΘΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΑΠΟ ΜΑΘΗΤΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Τη Δευτέρα, 17 Δεκεμβρίου 2012, ο μαθητής του Γυμνασίου Καλαβρύτων Στέργιος Ανδρέας απέδειξε ότι υπάρχουν ακόμη παιδιά με ηθικές αξίες, που σέβονται το συνάνθρωπό τους και δε βάζουν πάνω απ' όλα το προσωπικό τους συμφέρον.

Ο προαναφερθείς μαθητής, βρήκε στο δρόμο φεύγοντας από το σχολείο ένα πορτοφόλι που περιείχε χρήματα, βιβλιάριο καταθέσεων και ένα ζεύγος γυαλιά. Αμεσα το παρέδωσε στους διευθυντές του Γυμνασίου και του Λυκείου, οι οποίοι αφού διαπίστωσαν ότι ανήκε στην ηλικιωμένη Π.Ζ, την επισκέφτηκαν και της το έδωσαν.

Η κυρία Π.Ζ δέχτηκε την επίσκεψή τους με πολλή ανακούφιση και χαρά, αφού θα απέφευγε τις διατυπώσεις για την έκδοση νέων εγγράφων.

Η Σχολική Κοινότητα συγχαίρει τον Ανδρέα και του εύχεται να είναι πάντα τίμιος και ανθρωπιστής και να σέβεται τους μεγαλύτερους του.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ
ΣΑΣ ΕΥΧΟΝΤΑΣ
ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΗΣΜΕΝΟ
ΤΟ 2013

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

«ΧΙΟΝΙ»

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗ

*Τι καλά που 'ναι στο σπίτι μας
τώρα που όξω πέφτει χιόνι!
Το μπερντέ παραμερίζοντας,
τ' άσπρο βλέπω εκεί σεντόνι
να σκεπάζει όλα τα πράγματα:
δρόμους, σπίτια, δέντρα, φύλλα.
Πόσο βλέπω μ' ευχαρίστηση
μαζεμένη τόση ασπρίλα!*

*Όμως, κάτον, τουρτουρίζοντας
το κορίτσι εκείνο τρέχει.
Τώρα στάθηκε στην πόρτα μας.
Ψωμί λέγει πως δεν έχει,
πως κρυώνει, πως επάγωσε...
«Έλα μέσα, κοριτσάκι.
Το τραπέζι μας εστρώθηκε
κι αναμμένο είναι το τζάκι.»*

Μαθητικοί Προβληματισμοί

Τα περί της χρήσης του κινητού τηλεφώνου

Στις μέρες μας το κινητό τηλέφωνο αποτελεί ένα από τα πιο χρήσιμα τεχνολογικά εργαλεία στη ζωή των σύγχρονων ανθρώπων. Σαφώς έχει εισβάλει στην καθημερινότητά μας εδώ και αρκετά χρόνια ως μια φυσιολογική εξέλιξη, η οποία ήρθε για να μείνει και να προσφέρει πάρα πολλά στους ανθρώπους. Την ίδια στιγμή όμως μπορεί να αποδειχθεί εξαιρετικά βλαβερό σε περίπτωση που η χρήση του είναι αλόγιστη και απερισκεπτη.

Έχοντας ως βάση τις παροχές του προς τους ανθρώπους στις σύγχρονες μεταβαλλόμενες κοινωνίες, μάλλον θα ήταν λογικό να το θεωρήσουμε ως ένα απαραίτητο εργαλείο για τον οποιονδήποτε. Πρώτα απ' όλα, μέσω αυτού εκμηδενίζονται οι αποστάσεις ανάμεσα στους χρήστες του, στους οποίους δίνεται πλέον η δυνατότητα να επικοινωνήσουν από οπουδήποτε, με τον οποιονδήποτε και όποια χρονική στιγμή το επιθυμούν. Επομένως, ίσως θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μια σύγχρονη συσκευή εντοπισμού αφού πια χάρη σε αυτό παρέχεται η δυνατότητα επικοινωνίας ανάμεσα σε μέλη μιας οικογένειας, φίλους, επαγγελματικούς συνεργάτες ή ακόμα και λιγότερο γνωστούς χωρίς παρένθετα περιθώρια. Επιπλέον το κινητό τηλέφωνο χρησιμεύει και ως χρήσιμο επαγγελματικό εργαλείο στην εποχή μας καθώς σε πολλές περιπτώσεις δε λειτουργεί μόνο ως μηχανή επικοινωνίας, αλλά τείνει να καθιερωθεί πλέον σε ψηφιακό πολυμέσο (ψυχαγωγία κλπ.) λόγω της πολυδιάστατης μορφής του.

Από την άλλη πλευρά όμως, υπάρχουν και ορισμένα μειονεκτήματα στα οποία εμπεριέχονται και κάποιοι απροσδόκητοι κίνδυνοι από το κινητό

τηλέφωνο. Πρώτον και κυριότερο, οι σημερινοί νέοι και, κατά κύριο λόγο, οι ανήλικοι έφηβοι πασχίζουν να ενσωματώσουν το κινητό και τον ψηφιακό του κόσμο πλήρως στη βαρετή και μονότονη καθημερινότητά τους, η οποία τους κουράζει με τις συνεχείς ενδοσχολικές αλλά και εξωσχολικές υποχρεώσεις και από την οποία επιδιώκουν να ξεφύγουν μέσω του ενδιαφέροντος ψηφιακού κόσμου που τους παρέχει το κινητό τηλέφωνο. Άρα, κατά κοινή ομολογία, η πλειοψηφία των εφήβων φαίνεται ότι παλεύει να μετατρέψει το κινητό από «όργανο εντοπισμού» σε «όργανο απελευθέρωσης» από την άχρωμη και μονότονη σχολική καθημερινή ρουτίνα. Επιπροσθέτως, η αλόγιστη χρήση του και από τους μεγαλύτερους εγκυμονεί ορισμένους κινδύνους, τόσο σε κοινωνικό όσο και σε επίπεδο υγείας. Πιο συγκεκριμένα, έχει γίνει πια γνωστό το τι επιπτώσεις μπορεί να προκαλέσει η απερισκεπτική χρήση του, κυρίως λόγω της ακτινοβολίας που παράγει κατά του ανθρώπινου εγκεφάλου. Σίγουρα όμως είναι εμφανές ότι πολλές φορές αποδυναμώνεται και το κοινωνικό προφίλ ενός ανθρώπου, ο οποίος περιπλανιέται συνεχώς και ασύστολα στον πλαστό ψηφιακό κόσμο του κινητού τηλεφώνου.

Επομένως, θα ήταν μερίζονος σημασίας να επαναλάβω την προσωπική μου πεποίθηση ότι το κινητό είναι ένα σύγχρονο ψηφιακό εργαλείο, το οποίο παρ' όλα αυτά για να αποφέρει τα πλέον επιθυμητά και προσδοκώμενα αποτελέσματα θα πρέπει να τυχάνει από τους ανθρώπους σωστής και ελεγχόμενης μεταχείρισης.

Δημήτριος Π. Κοσμάπουλος
Α' Λυκείου Καλαβρύτων

Παλαιστίνη: μια σύγχρονη εμπόλεμη ζώνη

Τα τελευταία χρόνια η Παλαιστίνη, και πιο συγκεκριμένα η περιοχή της Γάζας, αποτελεί μια εμπόλεμη ζώνη στην οποία λαμβάνουν χώρα, όχι μόνον οι αιματηρές συγκρούσεις μεταξύ Εβραίων και Αράβων, αλλά και άθλιες συνθήκες ζωής και επιβίωσης του παιδικού πληθυσμού της περιοχής. Άλλωστε ένας Παλαιστίνιος γιατρός είχε διατυπώσει την άποψη ότι η βία αποτελεί το τραγικότερο πρόβλημα γι'αυτά, καθώς την υιοθετούν, και όχι η έλλειψη μόρφωσης και ο υποσιτισμός.

Αναλύοντας το συγκεκριμένο επιχείρημα, αντιλαμβανόμαστε το μέγεθος αλλά και τη σοβαρότητα της κατάστασης. Σαφώς τα τεράστια προβλήματα υποσιτισμού και αμορφωσίας με τα οποία έρχονται αντιμέτωπα τα παιδιά της Παλαιστίνης δεν θα μπορούσαν σε καμία περίπτωση να θεωρηθούν αμελητέα αλλά το γεγονός ότι αναγκάζονται να υιοθετήσουν βίαια πρότυπα τα ωθεί όλο και περισσότερο στη βάνουση πραγματικότητα του σύγχρονου πολέμου. Δυστυχώς δεν είναι λίγες οι φορές όπου ανασύρονται μέσα από τα συντρίμια, που έχει δημιουργήσει ένας πόλεμος ή και μια εμφύλια διαμάχη, πτώματα νεκρών αγοριών, κάτι το οποίο είναι παντελώς απάνθρωπο αλλά και ανατριχιαστικό την ίδια στιγμή. Αυτή είναι όμως η φρικαλέα πραγματικότητα του πολέμου.

Προσωπικά συμφωνώ με τη γνώμη εκείνου του Παλαιστίνιου γιατρού, ως επί το πλείστον, διότι πραγματικά δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από τη χυδαιότητα του πολέμου και πόσο μάλλον όταν σε αυτόν συμμετέχουν και νεαρά παιδιά από εξαναγκασμό με αποτέλεσμα το χρέος τους να υπηρετήσουν μέχρι τέλους την παράταξη στην οποία ανήκουν να έχει φτάσει πλέον στο ακραίο σημείο να ανατρέπει την παιδική τους αθωότητα.

Δημήτριος Π. Κοσμάπουλος
Α' Λυκείου Καλαβρύτων

DOWNHILL Καλάβρυτα

Είναι γεγονός... Ένα νέο μεγάλο τουριστικό ρεύμα θα κάνει πολλούς να επισκεφθούν τον τόπο μας. Μέχρι τώρα το χιονοδρομικό μας φημιζόταν μόνο για την χιονοδρομία... το downhill δεν θα βλάψει τον τουρισμό την θερινή περίοδο του χρόνου. Αφού το καλοκαίρι του 2012 εφαρμόστηκαν αγώνες οι οποίοι είχαν μεγάλη επιτυχία. Έβαλαν πολλούς σε πειρασμό να επισκεφτούν τα Καλάβρυτα για να δουν τον αγώνα και τα αξιοθαύμαστα

τοπία που εμφανίζονται στα πιο απίθανα σημεία που μπορεί να φανταζόταν κανείς...

Νίκος Β. Παπαδόπουλος
(Α2)

ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ ΣΗΜΕΡΑ

Περιοδική έκδοση στο πλαίσιο των Σχολικών Δραστηριοτήτων και συγκεκριμένα των Πολιτιστικών Προγραμμάτων.

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ: ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΧΑΡΑΚΤΗΝΙΩΤΗ ΠΑΤΡΟΥΛΑ, ΚΑΚΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ, ΚΑΝΑΚΑΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Δ/ΝΣΗ: ΕΥΣ.ΚΗΠΟΥΡΓΟΥ 4

25001 ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

ΤΗΛ. 2692022241-FAX. 2692022244

e-mail: mal@gym-kalav.ach.sch.gr

ιστοσελίδα: blogs.sch.gr/gym-kalav.

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΑΦΟΙ Κ. ΚΟΛΜΙΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ 55 - ΠΑΤΡΑ - ΤΗΛ.: 2610 341515

ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ ΘΥΜΑΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΚΙΝΕΙΤΑΙ...

Η εφημερίδα σας έφτασε στο σχολείο Παρασκευή 13-1-2012. Η αναφορά στη συνέχεια της τότε προσπάθειας με συγκίνησε και φυσικά με τιμά!

Μάλιστα, έχει ενδιαφέρον το ότι η πρώτη σελίδα της τέταρτης (ανανεωμένης σε ιδέες και μεγαλύτερης σε μέγεθος έκδοσης) έχει το ίδιο θέμα με την πρώτη σελίδα της πρώτης (εκείνης της περιόδου έκδοσης).

Διαβάζοντας την εφημερίδα στάθηκα σε κάποια επώνυμα που θυμίζουν μαθητές εκείνης της διετίας 1993-95:

Μιχαλοπούλου Ελένη (τότε ήταν Γιώτα)

Παπαγεωργίου Γεώργιος του Ανδρέα

Καραμούζης Μιχάλης (να' ταν τότε Αλέξης;)

Εύχομαι καλή συνέχεια στην αξιόλογη προσπάθειά σας που βλέπω ότι καλύπτει μεγάλο εύρος δραστηριοτήτων: αθλητικά, πολιτιστικά, πολιτισμικά, ιστορικά και άλλα.

Σ' ευχαριστώ
Ανδρέας Ζερμπίνος,
Καθηγητής Αγγλικών 2^{ου} Γυμνασίου Κορυδαλλού

Τα Χριστούγεννα στον κόσμο

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΠΟΥ ΔΕ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ

-Η αγγλική συντόμηση για τα Χριστούγεννα, Χmas προέρχεται από το ελληνικό **Χ** που είναι το πρώτο γράμμα στο όνομα του Χριστού.

-Το τραγούδι **Άγια Νύχτα**, γράφτηκε το 1818 από ένα αυστριακό ιερέα με το όνομα **Τζόσεφ Μορ** (Joseph Mohr). Το έγραψε επειδή το μουσικό όργανο της εκκλησίας είχε χαλάσει, μία μέρα πριν την παραμονή των Χριστουγέννων. Είχε απογοητευτεί από αυτό το γεγονός και δεν μπορούσε να σκεφτεί τα Χριστούγεννα χωρίς μουσική.

Έτσι κάθισε και έγραψε ένα τραγούδι για να τραγουδήσουν οι πιστοί με συνοδεία κιθάρας. Λίγο αργότερα το ίδιο βράδυ, τραγουδίστηκε το Άγια Νύχτα για πρώτη φορά!

-Τα μεσάνυχτα της παραμονής Χριστουγέννων του 1914, οι πυροβολισμοί από τα γερμανικά στρατεύματα του **Α παγκοσμίου πολέμου**, σταμάτησαν και ξαφνικά άρχισαν να ακούγονται χριστουγεννιάτικοι ρυθμοί από την πλευρά των Γερμανών. Νωρίς το πρωί οι Γερμανοί, βγήκαν από τα χαρακώματα πηγαίνοντας προς τα χαρακώματα των συμμάχων φωνάζοντας «**Καλά Χριστούγεννα**». Στην αρχή οι στρατιώτες των συμμάχων νόμισαν ότι είναι κόλπο των Γερμανών, αλλά σύντομα βγήκαν και αυτοί από τα χαρακώματα και έκαναν χειραφίες με τους αντιπάλους τους. Η **εκεχειρία** διήρκεσε λίγες μέρες και οι άντρες αντάλλαξαν μεταξύ τους τσιγάρα, πίτες και τραγούδησαν τραγούδια. Τέλος παίξανε ακόμη και αγώνα ποδοσφαίρου!

-Κάθε **χώρα** έχει το δικό της **χαρακτήρα** που φέρνει τα δώρα τα Χριστούγεννα:

- * Ισπανία και λατινική Αμερική: **Οι Τρεις Βασιλιάδες**
- * Ιταλία: **La Befana (μία καλή, γριά μάγισσα)**
- * Αγγλία: **Ο Πατέρας των Χριστουγέννων (Father Christmas)**
- * Γαλλία: **Pere Noel (Πατέρας των Χριστουγέννων)**
- * Ρωσία: **Σε μερικά μέρη: Η Μπαμπούσκα. Σε άλλα μέρη: Ο παπούς Πάγος**
- * Γερμανία: **Άγγελιοφόρος Άγγελος του Χριστού (Christkind)**
- * Σκανδιναβία: **Διάφορες Χριστουγεννιάτικες φιγούρες, όπως νάνοι κ.α.**

* Ολλανδία: **Ο Άγιος Νικόλαος**

* Κίνα: **Λαμ-Κουνγκ-Κουνγκ (= ο Καλός γερο-πατέρας)**

-Κάθε χρόνο από το 1947 οι άνθρωποι του **Όσλο** (Νορβηγία) στέλνουν ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο στην πόλη του **Λονδίνου**. Το δώρο είναι έκφραση καλής θέλησης και ευγνωμοσύνης στη Βρετανία για τη βοήθειά της στον πόλεμο του 1939-1945.

-Τα ονόματα των **ταράνδων του Αγίου Βασιλή** είναι: Ντάσερ, Ντάνσερ, Πράνσερ, Βίξεν, Κόμετ, Κούπιντ, Ντόνερ και Μπίτσεν.

Μέρος εργασίας μαθητών του Γυμνασίου μας στο μάθημα των Αγγλικών

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Ο ερχομός του νέου χρόνου δεν έχει μόνο ημερολογιακό χαρακτήρα αλλά σηματοδοτεί επιπλέον μια πανανθρώπινη, έστω και ολιγοήμερη ευδαιμονία που οφείλεται στο εορταστικό πνεύμα, η οποία εκδηλώνεται συνήθως, όχι μόνο με θετική σκέψη για εμάς και συμπάθεια, αν όχι αγάπη για τον πλησίον, αλλά και από μια σειρά γεγονότων και πράξεων, που αν μη τι άλλο αποτελούν εξωτερική των παραπάνω σκέψεων και συναισθημάτων.

Κάθε λαός υποδέχεται το νέο χρόνο με μια σειρά από εκδηλώσεις και έθιμα τα οποία περιβάλλουν, τονίζουν και φωτίζουν τον εορταστικό χαρακτήρα των ημερών.

Έτσι στην Ισπανία τα μεσάνυχτα της Πρωτοχρονιάς τρώνε μια

ρόγα από σταφύλι για κάθε χτύπο του ρολογιού (δώδεκα ρόγες για τους δώδεκα καινούργιους μήνες). Αυτό θεωρούν ότι τους φέρνει τύχη!

Στο Βέλγιο ο Άγιος Σιλβέστρος φέρνει δώρα στα παιδιά. Τα παιδιά επίσης γράφουν ευχητήριες κάρτες στους μεγαλύτερους και τους τις διαβάζουν ανήμερα της πρωτοχρονιάς.

Στην Κορέα παραμονή Πρωτοχρονιάς φοράνε καινούργια ρούχα για μια καινούργια αρχή. Επίσης φτιάχνουν παραδοσιακό φαγητό, μία σούπα με ρύζι που πιστεύουν ότι φέρνει μακροζωία.

Στο Βιετνάμ παραμονή Πρωτοχρονιάς φυτεύουν ένα δέντρο στην αυλή τους. Το στολίζουν με κορδέλες και φώτα για να διώξουν όπως πιστεύουν τα κακά

πνεύματα.

Στη Ρουμανία, λένε κάλαντα, αφήνουν τα φώτα ανοιχτά όλη νύχτα για καλή τύχη, ενώ στο νιπτήρα που πλένουν τα χέρια τους ρίχνουν νομίσματα πιστεύοντας ότι αυτό τους φέρνει καλή τύχη και πλούτο.

Τα παραπάνω αποτελούν εν-

δεικτικά, μερικές εκδηλώσεις για το καλωσόρισμα του νέου χρόνου, ο οποίος σηματοδοτεί για όλους μια καινούργια αρχή και ο ερχομός του μπολιάζει την καθημερινότητα του καθενός μας, με πίστη και ελπίδα για κάτι καλύτερο !!!

Σοφία Πεντζιά (A2)

ΓΙΟΡΤΙΝΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ

Τρουφάκια καρύδας

Ιδανικά όχι μόνο για κέρασμα στο σπίτι αλλά και για δώρο, αν τα τοποθετήσετε σε ένα όμορφο, γιορτινό κουτί. Πανεύκολα στην προετοιμασία, ακόμα πιο εύκολα στην κατανάλωση και είναι σίγουρο πως όλη η οικογένεια θα τα λατρεύει! Μόνο, πριν τα καταναλώσετε για πρώτη φορά, αφήστε τα αρκετές ώρες στο ψυγείο για να «σφιξουν».

Τι θα χρειαστείτε:

300 γρ. σοκολάτα γάλακτος
80 γρ. σοκολάτα κουβερτούρα
100 γρ. κρέμα γάλακτος

Τι θα κάνετε:

Λιώνουμε σε μπεν μαρί τις 2 σοκολάτες. Ζεσταίνουμε την κρέμα γάλακτος σε ένα κατσαρολάκι και με μια σπάτουλα προσθέτουμε τη ζεστή κρέμα στη σοκολάτα, ανακατεύοντας διαρκώς, μέχρι το μείγμα να ομογενοποιηθεί.

Στρώνουμε το μείγμα σε ένα πλαστικό σκεύος και το αφήνουμε να κρυώσει στο ψυγείο. Μόλις σταθεροποιηθεί, παίρνουμε με ένα κουτάλι μικρές ποσότητες και τις πλάθουμε σε σχήμα στρογγυλό. Βουτάμε τα στρογγυλά κομμάτια στην τριμμένη καρύδα, τα τοποθετούμε μέσα σε ένα υαλίνο ή πλαστικό σκεύος σκεπασμένα και τα διατηρούμε στο ψυγείο τριμμένη καρύδα.

ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΠΗΝΕΛΟΠΗ (Γ3)

ΜΠΙΣΚΟΤΑ CHEESECAKE

Για 24 άτομα

Ζύμη για τα μπισκότα: 400 γρ αλεύρι για όλες τις χρήσεις, 125 γρ ζάχαρη, 1 πρέζα αλάτι, 200 γρ βούτυρο, 1 αυγό

Γέμιση:

100 g γιαούρτι (ή σαντιγί), 200 g τυρί κρέμα σε θερμοκρασία δωματίου, 100 g ζαχαρούχο γάλα, 2 κ.σ. χυμό λεμονιού, μαρμελάδα φράουλα

Για τη διακόσμηση Χρωστική τροφίμων σε κόκκινο και πράσινο χρώμα, ξύλινα καλαμάκια

Εκτέλεση Συνταγής

Προθερμαίνουμε το φούρνο στους 180 °C.

Για τη ζύμη των μπισκότων αναμιγνύουμε σε ένα μεγάλο μπολ όλα τα υλικά μέχρι να δημιουργήσουν μια μπάλα ζύμης. Χωρίζουμε τη ζύμη στα δύο και πλάθουμε τα δύο μέρη ώστε να σχηματίσουν δύο ελαφρά πατιωμένες μπάλες. Κάθε μέρος το ανοίγουμε με τον πλάστη και το απλώνουμε ανάμεσα σε δύο λαδόκολες, ώστε να έχει πάχος 0,5 cm το πολύ. Χρησιμοποιούμε στρογγυλές φόρμες ή ένα ποτήρι για να κόψουμε τη ζύμη σε κυκλάκια και στην εξωτερική επιφάνεια από τα φορμάκια, καλούπωνουμε πάνω τους τη ζύμη. Βάζουμε τη ζύμη με τα φορμάκια στο φούρνο να ψηθούν για 10-12' μέχρι να ροδίσουν. Τα βγάζουμε από το φούρνο και τα αφήνουμε να κρυώσουν στο ταψάκι για 10' ή για όσο χρειαστεί. Μόλις κρυώσουν τελείως τα ξεκαλουπώνουμε. Στο μεταξύ ετοιμάζουμε τη γέμισή μας. Αναμιγνύουμε το ζαχαρούχο γάλα, το γιαούρτι (ή σαντιγί) και το τυρί κρέμα σε μέτριο μπολ μέχρι να ομοιογενοποιηθούν. Προσθέτουμε το χυμό λεμονιού κι ανακατεύουμε καλά. Τοποθετούμε 2 κ.γ. μαρμελάδα φράουλα (ή τη μαρμελάδα της αρεσκείας σας) σε κάθε μπισκότο και από πάνω το γεμίζουμε με το μίγμα που ετοιμάσαμε με το γιαούρτι, το τυρί κρέμα και το ζαχαρούχο γάλα. Χρησιμοποιούμε τα ξυλάκια για να ζωγραφίσουμε πάνω στην κρέμα με τις χρωστικές σχέδια της αρεσκείας μας. Τοποθετούμε τα μικρά cheesecake στο ψυγείο μέχρι να δέσουν (περίπου 4 ώρες αν χρησιμοποιήσουμε γιαούρτι ή τουλάχιστον 24 ώρες αν χρησιμοποιήσουμε σαντιγί).

ΕΛΕΝΗ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ (A1)

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ Η ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

* Συνέχεια από την 1η σελίδα

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ Κ. ΧΡΙΣΤΟΥ ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Κύριε Φωτεινόπουλε μιλήστε μας για κάποιους σταθμούς της ζωής σας.

Γεννήθηκα στα Καλάβρυτα το έτος 1956. Είμαι το δευτερότοκο παιδί μιας φτωχής πλην όμως έντιμης οικογένειας, του Αναστασίου και της Κωνσταντίνης Φωτεινοπούλου. η οποία λόγω της κατάστασής της, αναγκάστηκε να με «κλείσει» στο Εκκλησιαστικό Ορφανοτροφείο Καλαβρύτων, όπου παρέμεινα υπό ιδρυματική κηδεμονία για περίπου δέκα χρόνια. Τελείωσα το Δημοτικό και το Γυμνάσιο Καλαβρύτων και στη συνέχεια-μετά από σπουδές αποφοίτησα από τη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το έτος 1983 διορίστηκα στο υπουργείο Παιδείας και υπηρέτησα ως καθηγητής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε διάφορα Σχολεία της χώρας. Το έτος 1992 υπηρέτησα ως Διευθυντής στο Ενιαίο Λύκειο Καλαβρύτων για μία δεκαετία και στη συνέχεια -μέχρι τη συνταξιοδότησή μου-ως Υπεύθυνος Βιβλιοθήκης του Σχολικού Συγκροτήματος «Ευσέβιος Κηπουργός».

Είμαι παντρεμένος με την Καλαβρυτινή Αρτεμισία Θανοπούλου και έχουμε ένα παιδί, τον Αναστάσιο-Μιχαήλ.

Ζήσατε τα μαθητικά σας χρόνια στα Καλάβρυτα. Τι θυμάστε πιο έντονα από εκείνη την περίοδο;

Η γενιά μου έζησε σε μια άλλη εποχή τελείως διαφορετική από αυτήν που ζείτε εσείς σήμερα. Ζήσαμε σε μια κλειστή κοινωνία. Οι ορίζοντες ήταν πολύ περιορισμένοι, αν όχι ανύπαρκτοι. Για τους περισσότερους τα χρόνια ήταν δύσκολα, ήταν χρόνια φτώχειας και στερήσεων. Ωστόσο, τα παιδικά μας χρόνια ήταν και χρόνια ανέμελα, με τη μαγεία της σκανδαλιάς και της αταξίας.

Θυμάμαι πολύ έντονα τα σχολικά μου χρόνια. Θυμάμαι κάποιους «φωτισμένους» δασκάλους που πάσχιζαν να μας ανοίξουν δρόμους στη ζωή, δρόμους με πνευματικό προσανατολισμό. Θυμάμαι τους συμμαθητές μου, τα διαβάσματά μας, τις σχολικές μας εκδηλώσεις, τα παιχνίδια μας στη μεγάλη αλάνα του σχολείου... Θυμάμαι τους φίλους μου, τις παρέες μου. Είχαμε αναπτύξει ισχυρούς δεσμούς φιλίας. Μας ένωναν πολύ περισσότερα πράγματα απ' όσα μας χώριζαν. Είμαστε «πλάι». Αλληλοϋποστηρίζομαστε, ως αδέρφια. Περιπατούσαμε μαζί, μοιραζόμαστε τα όνειρά μας, τις ανησυχίες μας, τις χαρές και τις λύπες μας, τον πόνο μας αλλά και τα πρώτα μας ερωτικά σκιρτήματα.... Ωστόσο, πολύ συχνά αναθυμάμαι με θλίψη και οδύνη και κάποιους φίλους μου που έφυγαν πρόωρα από τη ζωή.

Τι σας έκανε ν' αποφασίσετε να εργαστείτε ως εκπαιδευτικός στα Καλάβρυτα; Ποιες ήταν οι σημαντικότερες δυσκολίες που αντιμετωπίσατε έχοντας τη θέση του διευθυντή Λυκείου σε μια δυσπρόσιτη περιοχή όπως τα Καλάβρυτα πριν από είκοσι χρόνια;

Θυμάμαι ότι εκείνο που επηρέασε την απόφασή μου να υπηρετήσω στο σχολείο της αποφοίτησής μου και να αποδεχτώ την πρότασή για τη θέση του Δ/ντή, ήταν μια ρομαντική ιδέα που καλλιεργείτο τότε και πολλοί συνάδελφοί μου κι εγώ υιοθετούσαμε: η ιδέα του Ανοιχτού Σχολείου στην Κοινωνία-η σύνδεση του Σχολείου με την Κοινωνία. Κάπως έτσι λοιπόν, άρχισε το « εκπαιδευτικό μου ταξίδι» στο σχολείο της γενέτειράς μου, στο σχολείο που φοίτησα

και αποφοίτησα. Ξεκίνησε δηλ. με τη στόχευση ενός οράματος-γιατί ανήκω σε μια γενιά που είχε οράματα-το οποίο «κινήθηκα» και υπηρέτησα με ευσυνειδησία, εντιμότητα και πάθος.

Τα πρώτα χρόνια της θητείας ήταν πολύ δύσκολα και τα προβλήματα πολλά. Αντιμετώπιζα πρόβλημα προσαρμογής στη νέα θέση, στελέχωσης του σχολείου με καθηγητές, λειτουργικών δαπανών, κτηριακών υποδομών, εποπτικών μέσων, βιβλιοθήκης, εργαστηρίων κ.λπ. Καταφέραμε σιγά-σιγά, όλοι μαζί, γιατί η προσπάθεια ήταν συλλογική, και δώσαμε λύσεις σε πολλά προβλήματα και τα σχολεία μας για μεγάλα χρονικά διαστήματα λειτουργούσαν εύρυθμα, όπως άλλωστε λειτουργούν και σήμερα.

Τι σημαίνει για σας και τα Καλάβρυτα η ολοκλήρωση και η λειτουργία του Μουσείου Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος;

Το Δημοτικό Μουσείο Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος είναι το «σπίτι», των εκτελεσθέντων συμπατριωτών μας, των αδικοχαμένων αγαπημένων μας προσώπων. Στο Μουσείο του Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος σ' αυτήν τη νέα κιβωτό της ιστορίας αυτού του τόπου, στεγάζεται η μνήμη τους που τρέφει τις πύρινες μνήμες των επιζησάντων αλλά και τις δικές μας, των νεότερων.

Στο Μουσείο του Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος η ιστορία είναι παρούσα και γονιμοποιεί το παρόν, η μαρτυρία είναι βώσσα και προσφέρει παροτρύνσεις, η αξιοπρέπεια και η ελευθερία εμπνέουν και διδάσκουν : αντίσταση και διαμαρτυρία ενάντια στο έγκλημα, στη βία και το φασισμό. Αυτές είναι οι αρχές και αξίες που εξακτινώνει το Μουσείο του Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος ως πανανθρώπινα μηνύματα προς όλο τον κόσμο.

Πώς αποφασίσατε ν' ασχοληθείτε με τη συγγραφή βιβλίων που σχετίζονται με το Καλαβρυτινό ολοκαύτωμα; Νομίζετε ότι έχουν απήχηση στο ευρύτερο αναγνωστικό κοινό που δεν έχει άμεση σχέση με την πόλη μας;

Το Δημοτικό Μουσείο Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος έχει εκδώσει μέχρι σήμερα κοντά στα είκοσι βιβλία βιωματικού περιεχομένου. Ένας πρώτος λόγος-γι' αυτό που με ρωτάτε, ήταν να δοθεί βήμα σε ανθρώπους που έζησαν το Κα-

λαβρυτινό δράμα και δεν είχαν ποτέ μιλήσει, για να καταθέσουν τη δική τους προσωπική μαρτυρία. Ένας δεύτερος λόγος ήταν αυτές οι καταθέσεις, ως αδιάψευστες και αδιαμφισβήτητες μαρτυρίες αυτοπτών μαρτύρων, να αποτελέσουν προστατευτική ασπίδα σε εκείνους που πιθανόν στο μέλλον θα επιχειρήσουν να μυθοποιήσουν ή και να αλλοιώσουν την ουσία και το μήνυμα του Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος. Και ένας τρίτος λόγος ήταν να μαθευτεί και να σπηλιτευθεί το ειδικό έγκλημα που διέπραξαν οι ναζί γερμανοί στα Καλάβρυτα και στη γύρω περιοχή τον Δεκέμβρη του 1943.

Έτσι, οι χιλιάδες επισκέπτες που επισκέπτονται την πόλη μας συγκινούνται και συγκλονίζονται με αυτό που συνέβη εδώ. Τα Καλάβρυτα έχουν αναχθεί σ' ένα παγκόσμιο σύμβολο ειρήνης και ελευθερίας και αυτό το μήνυμα οι επισκέπτες μας, ως πρεσβευτές, το μεταφέρουν και το μεταδίδουν στον υπόλοιπο κόσμο.

Τα Καλάβρυτα είναι μια πόλη ιστορική με πολλά αξιοθέατα και φυσικές ομορφιές. Τι νομίζετε ότι θα μπορούσε να γίνει ώστε να αναπτυχθεί όχι απλά ο τουρισμός αλλά ένας τουρισμός ποιοτικός;

Τα Καλάβρυτα -τόπος προικισμένος από τη φύση και την ιστορία- έχουν μετατραπεί τα τελευταία είκοσι χρόνια σ' ένα σύγχρονο ελκυστικό θέρετρο τουρισμού, σ' έναν ξεχωριστό τουριστικό προορισμό, που ωστόσο δεν είναι το τέλος μιας διαδρομής αλλά η αφετηρία για

Φωτογραφία: Σεπτέμβριος 2010 από την τιμητική εκδήλωση της σχολικής κοινότητας του συγκροτήματος "Ευσέβιος Κηπουργός" για τον Χρίστο Φωτεινόπουλο

ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

«μικρές αποδράσεις» προς τα ιστορικά και φυσικά μνημεία της περιοχής.

Ωστόσο, η αλματώδης αυτή τουριστική δραστηριότητα που υπήρξε σε μεγάλο βαθμό ανεξέλεγκτη –οφειλόμενη και στην απουσία χωροταξικής και οικιστικής πολιτικής– έχει αρχίσει να προκαλεί σημαντικά προβλήματα, κυρίως περιβαλλοντικά. Η πόλη παρασυρμένη από την τουριστική της βουλμία και ευδαιμονία φαίνεται να μη αισθάνεται την απειλή από την επέλαση του τσιμέντου και της αντιπαροχής και τον κίνδυνο να χάσει την πολιτισμική της ταυτότητα: τη μνήμη της, το χρώμα της, το φυσικό της κάλλος...

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι η ισόρροπη ανάπτυξη είναι τα ζητούμενα. Αυτό, όμως, θα επιτευχθεί μόνο με μια διαφορετική ματιά – στάση και συμπεριφορά-ατομική και συλλογική- που θα σέβεται και θα προστατεύει το φυσικό περιβάλλον και την πολιτισμική φυσιογνωμία αυτού του τόπου. Δηλαδή με λίγα λόγια πρέπει να αλλάξουμε νοοτροπία και να μην τα βλέπουμε όλα γύρω μας ωφελιμιστικά. Κι αυτό είναι θέμα αγωγής και παιδείας.

Σήμερα, τα Καλάβρυτα βρίσκονται αντιμέτωπα μ' ένα υπαρκτό ζωτικό δίλημμα: ή θα υψώσουν το ανάστημά τους για να υπερασπιστούν και να προστατεύσουν τη φυσική και πολιτιστική αξιοπρέπεια του τόπου ή θα υποκύψουν στην πίεση του πολιτικού κόστους και στην κυρίαρχη νοοτροπία του εύκολου και γρήγορου κέρδους που ανεπιστρεπτή θα αλλοιώσει τη φυσιογνωμία τους και θα υποβαθμίσει την ποιότητα ζωής τους.

Πριν από δύο περίπου χρόνια συνταξιοδοτηθήκατε. Πώς αξιοποιείτε τον ελεύθερο χρόνο σας μακριά από τις σχολικές υποχρεώσεις;

±

Πράγματι, υπάρχει τώρα χρόνος να ασχολούμαι με θέματα που πριν δεν είχα ευκαιρία λόγω των σχολικών υποχρεώσεων. Τώρα ο καθημερινός μου χρόνος επιμερίζεται στα διοικητικά του Μουσείου, στο λίγο διάβασμα και γράψιμο, στην επίσκεψη ενός φίλου, στην απόλαυση μια συζήτησης... Ωστόσο, δεν παραλείπω σε τακτά χρονικά διαστήματα να επισκέπτομαι και το παλιό μου «λημέρι», τη σχολική βιβλιοθήκη...

Ποιο μήνυμα θα θέλατε να στείλετε στους σημερινούς νέους που ίσως απογοητεύονται από την πολύπλευρη οικονομική και κοινωνική κρίση που μαστίζει τη χώρα μας;

Τα παιδιά και οι έφηβοι είναι τα μεγάλα θύματα της πολύπλευρης κρίσης που διέρχεται η χώρα μας. Πολλά και βασανιστικά τα ερωτήματα (προοπτικές, ελπίδες, στηρίγματα κ.λπ) που απασχολούν τους ίδιους και τις οικογένειές τους. Δεν υπάρχει, νομίζω, άλλος δρόμος εκτός από τον δρόμο του αγώνα και της διεκδίκησης. Να βάλουν στόχους, να δουλέψουν σκληρά, να έχουν επιμονή και υπομονή και θα πετύχουν. Να γνωρίζουν ότι στις δυσκολίες η απάντηση είναι το πάθος να πάει κανείς μπροστά, η διάθεσή του να αγωνιστεί. Έχουν ένα όπλο, το σφρίγος της νιότης τους. Ας κρατήσουν αυτή τη ζωτικότητα, που γεννά την ελπίδα και καλλιεργεί την αισιοδοξία για ένα καλύτερο αύριο. Τίποτε πλέον δεν είναι δεδομένο και αυτονόητο, τίποτε δεν χαρίζεται. Όλα κατακτώνται μέσα από αγώνες και διεκδι-

κήσεις. Και μια τέτοια διεκδίκηση αφορά τη ζωή τους και το μέλλον τους.

Μάθαμε ότι πρόκειται να βραβευτείτε από την Ακαδημία Αθηνών. Θα θέλατε να μας δώσετε περισσότερες λεπτομέρειες και να μας πείτε πώς αισθάνεστε που θα λάβετε αυτή την τόσο σπουδαία τιμητική διάκριση;

Κάποιοι συμπατριώτες μου, εκλεκτοί Καλαβρυτινοί, είδαν το έργο που επιτελείται στα Καλάβρυτα, εκτίμησαν την προσφορά μου και αποφάσισαν να υποβάλουν αίτημα στην Ακαδημία Αθηνών να μου απονεμίσει γι' αυτήν την προσφορά κάποια τιμητική διάκριση. Όπερ και εγένετο. Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στις 28 Δεκεμβρίου 2012, ημέρα Παρασκευή και ώρα 6 μ.μ στην Ακαδημία Αθηνών.

Εγώ, ωστόσο, θεωρώ ότι η τιμή αυτή πρωτίστως ανήκει στα Καλάβρυτα. Αλλά κι ένα μεγάλο μέρος της ανήκει σε όλους αυτούς που διέτελεσαν συνεργάτες μου κατά το παρελθόν (σχολεία, εκπαιδευτικοί, Βιβλιοθήκες, ΔΕΠΑΠΟΖ, περιοδικό «Επικοινωνειν» κ.λπ) και σε όλους αυτούς που αγαπούν τα Καλάβρυτα και αναγνωρίζουν, εκτιμούν και συνδράμουν αυτό το έργο.

Και θέλω –μέσα από τις στήλες της εφημερίδας σας- τόσο αυτή την τιμή όσο και τη χαρά- να τις μοιραστώ μαζί τους. Τους ευχαριστώ όλους από καρδιάς. Όπως οφείλω κι ένα μεγάλο ευχαριστώ στους απόντες-παρόντες γονείς μου και στην οικογένειά μου που μου συμπαραστεκόταν και με ανεχόταν όλα αυτά τα χρόνια. Αλλά για να επανέλθω,

σας ξαναλέω και τονίζω ότι η Τιμή ανήκει στην πόλη μου, τα ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ.

±

Πολλοί συνάνθρωποί μας αντιμετωπίζουν πρόβλημα αναπηρίας. Τι μήνυμα θα θέλατε να τους δώσετε;

Τι θα μπορούσα τώρα εγώ να πω! Λοιπόν, στα πολλά και ανυπερβλήτα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα ΑμΕΑ στην πατρίδα μας, θεωρώ ως απάνθρωπα, απαράδεκτα και λίαν προσβλητικά για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια αυτά της απόρριψης, της απομόνωσης και της κατηγοριοποίησης. Κι επάνω σ' αυτό ήθελα να στείλω ένα μήνυμα στους «ομοιοπαθούντας» συνανθρώπους μου: πρώτον, να καταλάβουν ότι η διαφορετικότητα δεν είναι μειονέκτημα αλλά είναι αυτή που υπενθυμίζει (στην πολιτεία και στους πολίτες) τους βασικούς πυλώνες της κοινωνικής συνύπαρξης δηλ. την αλληλοβοήθεια, την αλληλοαποδοχή και την αλληλοκατανόηση. Και δεύτερον, να παλεύουν να μετατρέψουν την «ανικανότητα» σε ικανότητα, τη μελαγχολία και τις εμμονές σε ψυχικό σθένος και υπομονή, την αδράνεια σε δράση και προσφορά, την απελπισία σε ελπίδα... Και κυρίως μην αφεθούν, μην αφήσουν την «ανικανότητα» να τους ορίσει το μυαλό και την ψυχή. Δεν είναι εύκολο αλλά δεν είναι και ακατόρθωτο.

Τι θα θέλατε να ευχηθείτε στους αναγνώστες της εφημερίδας μας για το 2013;

Εύχομαι υγεία προσωπική και οικογενειακή. Το 2013 να αποτελέσει ένα νέο ξεκίνημα για την πατρίδα μας.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2012-2013

Πολλά τα προγράμματα που τρέχουν στο σχολείο μας φέτος με τους μαθητές να μη ξέρουν ποιο να πρωτοδιαλέξουν! Η θεατρική μας ομάδα ανεβάζει την παράσταση «Οι ηλίθιοι» του Neil Simon. Στα πλαίσια του προγράμματος «λέσχη ανάγνωσης» οι μαθητές διαβάζουν και συζητούν το βιβλίο του Τεύκρου Μιχαηλίδη «Αχμές, ο γιός του θεού1.»

Η λαογραφική παράδοση εκπροσωπείται με την ομάδα του πλεξιμάτος. Στα πλαίσια της αγωγής υγείας υπάρχει το πρόγραμμα για την πρόληψη ατυχημάτων στο σχολικό χώρο. Ένα άλλο πολιτιστικό πρόγραμμα της φετινής χρονιάς αφορά στο ρατσισμό και τις διάφορες μορφές του. Υπάρχει επίσης ομάδα υπεύθυνη για την οργάνωση εθελοντικών δράσεων φιλανθρωπικού χαρακτήρα. Το περιβαλλοντικό πρόγραμμα που πραγματοποιείται είναι σχετικό με τη χλωρίδα της περιοχής στο σχολικό κήπο. Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει στην προσπάθεια δημιουργίας ντοκιμαντέρ σχετικά με τη ζωή των εφήβων στα Καλάβρυτα. Τέλος, αναφέρουμε τη σχολική εφημερίδα, δείγμα της οποίας είναι το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

"Στα μονοπάτια της μνήμης"

Σειρά : Μαρτυρίες

Έκδοση : Δημοτικό Μουσείο Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος

Φιλολογική Επιμέλεια : Αθανασία Κωσταγιανακοπούλου

Επιμέλεια έκδοσης : Χρηστος Φωτεινόπουλος

Εικόνα εξωφύλλου : Το κενοτάφιο των εκτελεσθέντων Καλαβρυτινών

Εικόνα οπισθοφύλλου : Το λιθόστρωτο μονοπάτι της Εκτέλεσης

Πολλά μπορεί να είναι τα βιβλία που αναφέρονται σ'ένα ιστορικό γεγονός ή σε μια ιστορική περίοδο . Δεν είναι πολλά όμως , για την ακρίβεια σπανίζουν τα βιβλία που γράφουν οι ίδιοι " οι πρωταγωνιστές της ιστορίας " .

Το ανωτέρω λοιπόν βιβλίο (με κεντικό θέμα τη δολοφονία πολλών εκατοντάδων Καλαβρυτινών από τα Γερμανικά, Ναζιστικά στρατεύματα κατοχής στις 13.12.1943) είναι ένα ρεπορτάζ, ένα βιβλίο ντοκουμέντο που κυριολεκτικά ξετυλίγει την ιστορία χωρίς αναισθητικό.

Το βιβλίο χωρίζεται σε ενότητες με βάση πάντα αποσπάσματα μαρτυριών - καταθέσεων ψυχής των πρωταγωνιστών του, ξεκινώντας πριν από τον πόλεμο , συνεχίζοντας με την άφιξη του πολέμου, περνώντας στη συνέχεια στα χρόνια της κατοχής, - σκλαβιάς, στις συνέπειες αυτές (" οι εκτελέσεις " , " οι βομβαρδισμοί " , " μπροστά στην αγχόνη ,,) , φτάνοντας έτσι στο κορυφαίο γεγονός της εκτέλεσης , ουσιαστικά της " εν ψυχρώ " δολοφονίας εκατοντάδων αρρένων συμπατριωτών μας , που δυστυχώς κάποιοι φαίνεται να ξεχνούν στις μέρες μας .

Στοιχείο του βιβλίου που συγκλονίζει είναι οι φωτογραφίες που περιλαμβάνει , στις οποίες περιλαμβάνονται και φωτογραφίες θυμάτων - δολοφονηθέντων, ενώ ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η γνωριμία με τους πρωταγωνιστές της ιστορίας , μέσω σύντομου βιογραφικού, αλλά και το επίμετρο - αφιέρωμα στην Καλαβρυτινή μάνα.

Η ζωντανή - άμεση αφήγηση των πρωταγωνιστών καθυλώνει , συγκλονίζει , μεταφέρει στο χρόνο και διδάσκει .

Πρόκειται λοιπόν για ένα βιβλίο που αποτελεί πηγή ιστορικής γνώσης , αλλά και συγκινεί , μαθαίνει , προειδοποιεί.

Δεν συνίσταται απλώς η αναγνωσή του , αλλά **ΕΠΙΒΑΛΕΤΑΙ !!!**

Πεντζιά Σοφία (A2)

"Η Μερσέντες Χιλ"

Αυτή την εβδομάδα κυκλοφορεί στη γειτονιά μας.....η Μερσέντες Χιλ, από τη Χρυσήδα Δημουλίδου.

Η Μερσέντες Χιλ, μια νεαρή και πάμφτωχη κοπέλα, γίνεται η διασημότερη ηθοποιός του βωβού κινηματογράφου στην Αμερική του 1930.

Η απaráμιλλη ομορφιά και το ταλέντο της αφήνουν άφωνο όποιον την αντικρύζει .Κι εκείνη απολαμβάνει σα βασίλισσα το θρόνο της και όλα όσα της προσφέρουν τα νιάτα της.

Οι άνδρες την ερωτεύονται με πάθος απλώνοντας τις καρδιές τους και τις περιουσίες τους στα πόδια της όμως η δική της καρδιά είναι δοσμένη μόνο στην καριέρα της.

Μέχρι που ένας άντρας ξυπνάει για πρώτη φορά μέσα της έναν πρωτόγνωρο έρωτα.

Και μια μέρα η Μερσέντες διαπιστώνοντας ότι η ανελέητη φθο-

ρά του χρόνου στραγγίζει όχι μόνο την ομορφιά αλλά και την υγεία της, εξαφανίζεται χωρίς το παραμικρό ίχνος αφήνοντας πίσω τον παραγωγό άνδρα της και τη μικρή της κόρη.

Οι περισσότεροι τη θεωρούν νεκρή. Χρόνια μετά, γερασμένη και ξεχασμένη δεν ελπίζει πια σε τίποτα και σε κανέναν.

Όσπου μια παράξενη γυναίκα της υπόσχεται αυτό που δε μπορεί να κάνει κανείς.

Και η Μερσέντες δέχεται να παίξει το επικίνδυνο παιχνίδι της μοίρας .Θέλει να πάψει να πονά, θέλει να ερωτευτεί ,να ξαναγίνει η βασίλισσα στον παλιό της θρόνο. Θέλει μια δεύτερη ευκαιρία....

Η Χρυσήδα Δημουλίδου έρχεται αυτή τη φορά μ' ένα δυνατό θρίλερ και υπόσχεται να μας καθηλώσει απ' την αρχή ως το τέλος.

Γιώτα Σωτηροπούλου, Γ3

ΑΝΑΠΟΛΕΝΤΑΣ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Μια μαθήτριά του 1948 θυμάται...

Στο γυμνάσιο πήγα πέντε χρόνια μετά τον πόλεμο δηλαδή το 1948. Σχολικό κτήριο τότε δεν υπήρχε. Μάθημα κάναμε σε ένα μισοκαμμένο σπίτι που το έκαναν σχολείο. Σε κάθε αίθουσα κάνανε δύο τάξεις μάθημα. Το σχολείο τότε ήταν πολύ διαφορετικό σε σχέση με τώρα. Υπήρχαν λίγα μαθήματα (Μαθηματικά, Έκθεση, Ιστορία, Γραμματική και Γεωγραφία). Επίσης υπήρχαν λίγοι καθηγητές (ένας φιλόλογος και ένας μαθηματικός). Σχολείο κάναμε άλλοτε το πρωί και άλλοτε το απόγευμα.

Για να καταλάβουμε πως αρχίζει το μάθημα ένας καθηγητής χτυπούσε το καμπαράκι και έτσι μας ειδοποιούσε. Τα διαλείμματα ήταν δύο και διαρκούσαν λίγη ώρα. Δύσκολες οι συνθήκες και για τους μαθητές και για τους καθηγητές, δύσκολα τα χρόνια... Αξέχαστα θα μου μείνουν τα παιχνίδια που παίζαμε με τους συμμαθητές μου. Επειδή τότε δεν είχαμε χρήματα για να αγοράσουμε μπάλες παίρναμε νήμα από μαλλί προβάτου και το κάναμε τόπι. Παίζαμε με αυτά στον τοίχο του σχολείου και πέρναγε έτσι η ώρα μας. Ένα παιχνίδι που παίζαμε και θυμάμαι το

είχαμε ονομάσει "άπλω ένα άπλω δύο". Κάτι άλλο που μου έχει μείνει αξέχαστο είναι το φαγητό στο συσσίτιο. Μαζευόμασταν όλα τα παιδιά μετά το σχολείο και τρώγαμε εκεί γιατί οι γονείς μας δεν είχαν χρήματα για να μας ταΐσουν.

Θυμάμαι με μεγάλη χαρά πως περιμέναμε τις διακοπές των Χριστουγέννων. Ξεκινούσαν την παραμονή των Χριστουγέννων και διαρκούσαν γύρω στις 10(δέκα) ημέρες. Πηγαίναμε εκκλησία φορώντας τα σχολικά μας ρούχα (μαύρες ποδιές και άσπρο γιακά) μαζί με τον καθηγητή. Εκείνες τις ημέρες δεν τρώγαμε διαφορετικά φαγητά από τις άλλες, μόνο που φτιάχναμε Χριστούψωμο και το κόβαμε τα Χριστούγεννα το μεσημέρι. Το σπίτι μας δεν το στολίζαμε, μόνο κόβαμε ένα κλαρί από έλατο και βάζαμε καρύδια που είχαμε τυλίξει με χρυσά χαρτάκια πάνω του. Μπορεί να ήταν απλές και λιτές οι γιορτές όμως ήταν γεμάτη αγάπη και απλότητα!!

Ευχαριστούμε πολύ την κ. Αικατερίνη Κ. Παυλοπούλου για την συνέντευξη που παραχώρησε στην μαθήτριά Κατερίνα Κομποπούλου (A2)

Η Α' ΤΑΞΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΠΗΓΑΙΝΩ ΕΓΩ ,
<<ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΚΗΠΟΥΡΓΟΣ>> ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΥ ΦΟΙΤΩ.
ΕΧΟΥΜΕ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΜΟΝΟ ΔΕΚΑΕΦΤΑ,
ΦΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΕΙΜΕΝΑ ΔΥΟ ΑΠΟ ΑΥΤΑ.
ΕΧΟΥΜΕ ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΑ ,
ΔΥΟ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΣΠΟΥΔΑΙΑ.
ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΚΑ ,
ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΛΛΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ .
ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΕΔΩ,
ΑΛΛΑ ΕΧΟΥΜΕ ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΟΥ ΤΗΝ ΑΓΑΠΩ .
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΚΗ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑΚΙΑ,
ΜΕ ΜΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΦΙΛΙΚΗ ΜΕ ΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ.
ΓΛΩΣΣΑ,ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ ,
ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΕΡΙΠΟΥ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.
ΙΣΤΟΡΙΑ,ΒΙΟΛΟΓΙΑ ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ ΑΡΚΕΤΑ ,
ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΑΠ' ΑΥΤΑ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ.
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ,ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΕΙΝ'ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ,
ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΕΩΡΩ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΩΡΑΙΑ.
ΕΙΝΑΙ ΚΙ'Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟΣ,
ΚΑΝΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΣΑΝ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΣΩΣΤΟΣ.
ΑΛΛΟ ΘΕΜΑ ΤΩΡΑ,ΤΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑΤΑΚΙ,
ΣΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΜΕ ΚΑΙ ΠΑΙΖΟΥΜΕ ΣΚΑΚΙ.
ΚΑΠΟΙΟΙ ΚΑΘΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΙΖΟΥΝ ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙΑ,
ΜΕΡΙΚΟΙ ΣΥΖΗΤΟΥΝ Η' ΤΡΩΝ' ΣΑΝ ΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙΑ.
ΟΤΑΝ ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΟΛΟΙ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ,
ΜΕ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΣΤΟ ΧΕΡΙ ΜΕ ΣΟΦΟΥΣ ΜΟΙΑΖΟΥΜΕ.
ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΙ ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΝΟΧΛΟΥΝ,
ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΙ ΚΙ' ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΑΓΑΠΟΥΝ.
ΜΕΣ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ΩΡΑΙΑ ΤΑ ΠΕΡΝΑΜΕ,
ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΜΙΑ ΧΑΡΑ ΟΛΟΙ ΤΑ ΠΑΜΕ.
ΚΑΝΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΛΑΚΕΣ ΚΑΜΙΑ ΦΟΡΑ,
ΩΣΤΕ ΝΑ ΧΑΛΑΡΩΣΟΥΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ.
ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ ΒΑΖΟΥΝΕ ΠΙΣΤΕΥΩ ΑΡΚΕΤΑ,
ΜΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΚΙ'ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ.
ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ;ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΑΛΛΙΩΣ,
ΑΝ ΔΕΝ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΕΙΣ ΣΙΓΟΥΡΑ ΓΙΑΤΡΟΣ.
ΘΕΛΕΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΠΟΛΥ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ,
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΤΟΣΟ ΑΣΤΕΙΟ.
ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΛΙΚΕΙΟ ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΙ ΝΑ ΠΩ,
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ.
ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ,
ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΟΥ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΟΔΟ 13^{ος} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ.

Χαράλαμπος Κοντής (A2)

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΚΩΣΤΑ ΚΑΖΑΚΟΥ

Τη συνέντευξη μας παραχώρησε ο κύριος Καζάκος κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο ξενοδοχείο Montage στα Καλάβρυτα, όπου και φιλοξενήθηκε από το γιατρό και πρόεδρο του οκακιστικού ομίλου Καλαβρύτων, κύριο Νίκο Ραζή. Ήταν πολύ σημαντικό για τους καθηγητές και τους μαθητές που τον επισκέφτηκαν. Είχαν την ευκαιρία να συζητήσουν με έναν τόσο σπουδαίο ηθοποιό του κινηματογράφου και του θεάτρου και να πάρουν μια γεύση από το μαγικό κόσμο του θεάματος. Ευχαριστούμε τόσο τον κύριο Καζάκο για το χρόνο που μας διέθεσε, όσο και τον Κύριο Ραζή που μας έφερε σε επαφή μαζί του.

Τι προσόντα πρέπει να έχει κάποιος για να γίνει ηθοποιός;

Στο χώρο του θεάτρου σήμερα υπάρχει μεγάλη ανεργία. Είναι εγγεγραμμένα 7.500 μέλη στο σωματείο των ηθοποιών. Τα τελευταία τριάντα χρόνια, εμείς οι ηθοποιοί απογοητεύσαμε το κοινό στην Ελλάδα, που σημειώνω ότι είναι το καλύτερο. Αυτοί που θέλουν να γίνουν σωστοί ηθοποιοί, πρέπει να διαθέτουν καλλιέργεια και ισχυρή προσωπικότητα και να αξιοποιούν τις ικανότητές τους όταν είναι νέοι.

Ποιες προσωπικότητες που γνωρίσατε στην πολύχρονη πορεία σας ξεχωρίζετε;

Τον Κάρολο Κουν, τη Τζένη Καρέζη βεβαιώς που είχε πολύ λαμπερή προσωπικότητα, τους ποιητές Οδυσσέα Ελύτη και Νίκο Γκάτσο, τους ζωγράφους Γιάννη Τσαρούχη, Νίκο Χατζηκυριάκη-Γκίκα, Γιάννη Μόραλη και το συνθέτη Μάνο Χατζιδάκη.

Ποιες ταινίες σας θα ξεχωρίζετε;

Τα προηγούμενα χρόνια όταν ήμουν πιτσιρίκος, πήγαμε στην Αθήνα το '48. Εγώ ήμουν 13 χρονών και δούλεψα μέρα νύχτα μέχρι πόνου λόγω των καταστάσεων της εποχής. Να! κανονικά έπρεπε να έχω δύο συντάξεις, αλλά τώρα με τα μνημόνια... κατάλαβες... ούτε μία...!! (γέλια) Στο θέατρο είχα την τύχη και την ευτυχία από ένα σημείο και μετά να πραγματοποιώ τα σχέδια μου και να υπάρχει ανταπόκριση του κοινού. Να τα αγκαλιάζει, γιατί αν δεν τα αγκαλιάζει είναι φούμαρα. Γίνονται γραφικά. Τι να το κάνεις να παίζεις μεγάλα έργα και μεγάλους ρόλους άμα δεν έχει απήχηση, αυτό δεν υπάρχει. Ειδικά από τις αρχές του '80 που αποκτήσαμε μία μόνιμη στέγη και μπορέσαμε εκεί να κάνουμε τα σχέδια μας, να επιλέγουμε το έργο, τους συνεργάτες, τους ρόλους κ.α. είχαμε όλη την ευθύνη της δουλειάς και έγιναν σπουδαίες παραστάσεις με σπουδαίους συνεργάτες και κλασικό ρεπερτόριο. Δεν ξέρω ποιο να πρωτοπώ γιατί ήταν πολλές οι παραστάσεις. Στο κινηματογράφο έχω κάνει περίπου 40 ταινίες, μερικές ξεχώρισαν, αλλά εκεί δεν έχει ο ηθοποιός την ευθύνη αλλά ο σκηνοθέτης. Είναι λίγες οι ταινίες που θα μπορούσε να πει κανείς ότι είμαι υπερήφανος. Οι περισσότερες ήταν σαβούρες. Αλλά δεν γινόταν αλλιώς! Σπουδαία δουλειά και σπουδαία ταινία, και η παρουσία μου βαρύνουσα ήταν η Ιφιγένεια του Κακογιάννη. Ήταν μια ταινία που βγήκε και στο εξωτερικό. Μπήκε σε διεθνές δίκτυο διανομής. Και μερικές άλλες που ήταν μικρότερης εμβέλειας αλλά ήταν σωστές δουλειές, γνήσιες. Ο δραπέτης ήταν μια δραματική ιστορία πολλή καλή. Επίσης, εξαιρετική δουλειά θεωρώ το «Μπλόκο της Κοκκινιάς», του Άδωνη Κύρου.

Θα θέλατε να μας πείτε λίγα λόγια για το ίδρυμα "Τζένη Καρέζη";

Είναι ένας φορέας που φτιάξαμε μόλις πέθανε η Τζένη Καρέζη, το '92. Με κόπους και με βάσανα καταφέραμε να φτιάξουμε μια υποδομή με το ιατρείο πόνου, σε συνεργασία με το πανεπιστήμιο. Είναι πανεπιστημιακή κλινική. Οι άνθρωποι που βρίσκονται εκεί προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες στον κόσμο που βρίσκεται σε απελπισία. Είναι αυτό που λένε αντιμετώπιση γιατί θεραπεία δεν έχει ο χρόνιος πόνος. Το ίδρυμα κάνει πραγματικό έργο!! Βλέπουμε κάτι νούμερα που με αφήνουν και εμένα κατάπληκτο. το 2010 είχε 3.500 επισκέψεις.

Τι είναι Τέχνη

Η τέχνη ελαφρώνει τον κόσμο από τα βάσανά του. Βέβαια υπάρχουν και άλλες διαστάσεις στο ρόλο της τέχνης γιατί ο κόσμος χρειάζεται την τέχνη. Δεν εμφανίστηκε από μόνη της η κοινωνία επειδή την χρειαζόταν την προκάλεσε. Οι καλλιτέχνες είναι ευαίσθητα άτομα της κοινωνίας που ανταποκρίνονται στις ανάγκες του κόσμου. Ανεβάζουν το ηθικό μέσα από την ψυχαγωγία και τη διδασκαλία.

Με αυτό τον τρόπο ο άνθρωπος αισθάνεται ότι μπορεί να κάνει πράγματα που δεν υποψιάζεται ότι έχει την δύναμη να τα κάνει. Τα κάνει η τέχνη για χάρη του. Βλέπει να πραγματοποιούνται στη σκηνή τα πιο απίθανα όνειρά του. Και αυτό τους ενδυναμώνει. Είναι σαν να οξυγονώνεται ο εγκέφαλος. Αυτή είναι η δουλειά των τεχνών. Από εκεί καταλαβαίνετε τι προσόντα, τι εφόδια, τι αγώνα έχει κάνει ένας καλλιτέχνης για να πάρει την ευθύνη να ανέβει στη σκηνή, να καλέσει κόσμο, να ανοίξει η αυλαία και να συνομιλήσει με το κοινό. Θέλει μεγάλο ηθικό ανάστημα για να έχεις τη δύναμη να αποκαλύπτεις, να εκτίθεις ολοκληρωτικά μπροστά στους ανθρώπους. Αυτό είναι το κλειδί της δουλειάς. Αυτό πρέπει να γίνεται με έναν τρόπο που να έχει και την συναίσθηση της ευθύνης αλλά και να γίνεται με μεγάλη χαρά. Είναι ένα παιχνίδι. Ένα φανταστικό κατασκεύασμα! Επινόηση του ανθρώπινου εγκεφάλου!

Ποια είναι η πιο έντονη ανάμνησή σας από το σχολείο;

Έκανα στον Πύργο τα έξι χρόνια του δημοτικού με την ίδια δασκάλα και με τα ίδια παιδιά. Την δεσποινίς Κατίνα, μια αυστηρή γυναίκα. Όμως ήταν εξαιρετική δασκάλα. Τότε δίνανε εξετάσεις για να πάμε από το δημοτικό στο γυμνάσιο και τα παιδιά που είχε αυτή πέρασαν όλα! Θυμάμαι κάτι λούρες (όπως τις λέγαμε εμείς) από μουριά, τις μάδαγε από τα φύλλα και καταλαβαίνετε... τέλος πάντων, άλλες μέθοδοι τότε άλλες τώρα. Κοίταζαν κάθε πρωί τα νύχια και τα αυτιά αν ήταν καθαρά και αν ήταν βρώμικα..... Τέλος πάντων. Αυτά δεν τα θυμάται κανείς. Τα ωραία θυμάται. Τα άσχημα τα διώχνει. Ωραία χρόνια... Το μόνο κακό ήταν ότι εγώ πήγα σχολείο την κατοχή. Τον πρώτο χρόνο πήγαν οι Ιταλοί και

στρατοπέδευαν στο σχολείο για να το κάνουν στρατόπεδο, με αποτέλεσμα να κάνουμε μάθημα σε μία εκκλησία και οι έξι τάξεις. Το ωραίο του σχολείου είναι το διάβασμα αν έχεις και κάποια ερεθίσματα από το σπίτι. Εγώ είχα μεγάλη επαφή με τα βιβλία από πολύ μικρός. Να φανταστείτε ότι πριν πάω σχολείο ήξερα να διαβάζω βιβλία. Ήταν ο πατέρας μου καλλιεργημένος άνθρωπος και κάποια βιβλία που είχε σπίτι τα είχα κάνει φίλο και φτερό!

Έχετε κρατήσει φιλίες από το σχολείο;

Στον Πύργο δεν βρίσκω ούτε έναν συμμαθητή μου. Οι περισσότεροι έχουν πεθάνει και μερικοί που έχω μάθει ότι ζουν ακόμα δεν είναι στον Πύργο και δεν μπόρεσα να τους βρω!

Θα θέλατε τα παιδιά σας να ακολουθήσουν το επάγγελμά σας;

Αυτό δεν με απασχολεί. Αυτό που θέλω είναι να ανοίξει το μυαλό τους, να έχουν ανοιχτούς ορίζοντες μέχρι να κατασταλάξουν στο τι θα κάνουν!

Τι εύχεστε στους αναγνώστες μας;

Τις ευχές τις αποφεύγω διότι τις ευχές κάπου τις απευθύνει κανείς και δεν ξέρω που να τις απευθύνω. Εκείνο που έχει σημασία είναι προσοχή, επαγρύπνηση, ανοιχτό μυαλό, προκοπή και αγώνας!!!

**Κοντή Κατερίνα (Α1 Λυκείου) - Μπίρμπα Αγγελική (Γ2)
Μπίρμπα Βάσια (Β2) - Σφαραγκούλια Ελένη (Γ3)**

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Η Φιλαρμονική του δήμου μας είναι θα έλεγα το στολίδι των Καλαβρύτων. Συμμετέχει σε διάφορες εκδηλώσεις, κάνει πολλές συναυλίες και επίσης παίρνει μέρος στις παρελάσεις. Συχνές είναι οι εντυπωσιακές εμφανίσεις της Φιλαρμονικής με την παρουσίαση έργων κλασικής μουσικής. Σήμερα, στη Φιλαρμονική λειτουργούν τμήματα χάλκινων και ξύλινων πνευστών, καθώς και κρουστών.

Αυτό που ευχαριστεί πολύ τόσο τα μέλη της όσο και το δασκαλό μας Γιώργο Μπαμπαράκο, είναι ότι μας καλούν σε όλες τις εκδηλώσεις σε διάφορα δημοτικά διαμερίσματα. Την περίοδο αυτή διδασκόμαστε χριστουγεννιάτικα τραγούδια που ενθουσιάζουν όλους μας.

Θα πρότεινα ανεπιφύλακτα να παρακολουθείτε όλοι τις συναυλίες που δίνουμε και να εγγραφείτε στη φιλαρμονική μας για να μηθεείτε κι εσείς στο μαγικό κόσμο της μουσικής.

Αγγελική Ζέζου (Γ1)

13η Δεκεμβρίου 1943

Μέρα ορόσημο για τα Καλάβρυτα. Ο χρόνος σταμάτησε, το χαμόγελο της ζωής πάγωσε, η αξία της ζωής ευτελίστηκε μπροστά στη φρίκη του πολέμου.

Ολοκληρωτική καταστροφή στα Καλάβρυτα το ματωμένο Δεκέμβριο του '43. Οι Γερμανικές δυνάμεις κατοχής προσπάθησαν να αφανίσουν ό,τι είχε ζωή στον τόπο μας. Λαοί που θεωρούνταν προηγμένοι και με πολιτισμό έγιναν απάνθρωπα κτήνη σε συνθήκες πολέμου. Θύματα της θηριωδίας άμαχοι άνδρες και έφηβα αγόρια.

Ήταν Δευτέρα η αποφράδα εκείνη μέρα. Μετά από επίμονο χτύπημα της καμπάνας της εκκλησίας, οι κάτοικοι της πόλης συγκεντρώθηκαν στην κεντρική πλατεία των Καλαβρύτων. Εκεί έγινε και ο διαχωρισμός των ανδρών από τα γυναικόπαιδα. Οι γυναίκες με τα μικρά παιδιά τους οδηγήθηκαν στο Δημοτικό σχολείο όπου τους έκλεισαν μέσα με φρουρούς τους Γερμανούς.

Οι άνδρες με τους έφηβους ανέβηκαν το λόφο του Καπή – το Γολγοθά τους, φρουρούμενοι

από τα ανθρωπόμορφα τέρατα. Εκεί παίχτηκε η τραγωδία που ανθρωπίνος νους δεν μπορεί να συλλάβει. Ομαδική εκτέλεση των ανδρών και των παιδιών τους. Οι περισσότεροι με τη χαρακτηριστική βολή. Με μένος, με μίσος, με εμπάθεια, με φροντίδα μην τυχόν και μείνει ίχνος ζωής.

Θύματα της θηριωδίας αυτής και αυτοί που έμειναν πίσω. Μάνες χαροκαμένες και μικρά παιδιά ορφανά. Αναγκασμένες να σταθούν όρθιες και να παλέψουν με όλα όσα άφησε η καταστροφή. Πολυτέλεια να θρηνηθούν τα παιδιά τους και τους άντρες τους! Μάλλον. Αφού ολοκλήρωσαν την επίπονη διαδικασία της ταφής των δικών τους προσπάθησαν για την επιβίωση των μικρών παιδιών τους. Έκαναν την καρδιά τους πέτρα και ξανάφτιαξαν μέσα από τα συντρίμια το σπιτικό τους... Χρόνια δύσκολα που άφησαν ανεξίτηλα σημάδια στις καρδιές όσων τα βίωσαν.

Μπορεί τα χρόνια που πέρασαν να άμβλυναν τον πόνο και την τραγικότητα αυτής της μέρας. Όμως ακόμα και σήμερα, κοιτάζοντας τον τόπο της εκτέλεσης νιώθουμε το αίμα των δικών μας ακόμα.....

Είμαστε περήφανοι που σας είχαμε θείους ή παππούδες μας. Είσατε και θα παραμείνετε το σύμβολο της Λευτεριάς και της Ειρήνης πάντα.

Καμαρώνουμε για Σας, για την Καλαβρυτινή Μάνα, για τα παιδιά που συνέχισαν τη ζωή τους και πρόκοψαν. Και μας δώσατε με τη θυσία σας τη σημαία της ειρήνης να την υψώνουμε πάντα ψηλά...!!

Μπίρμπα Αγγελίκη (Γ2)
Σφαραγκούλια Ελένη (Γ3)

1^ο Βραβείο σε Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ποίησης στην Καλαβρυτινή μαθήτρια Αικατερίνη Κοντή

Την Τετάρτη, 11 Δεκεμβρίου 2012 και ώρα 7:30 σε μια σεμνή και συγκινητική τελετή που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα εκδηλώσεων του σχολικού συγκροτήματος «ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΚΗΠΟΥΡΓΟΣ» απονεμήθηκαν τα βραβεία στους μαθητές που διακρίθηκαν στον 18^ο πανελλήνιο ποιητικό διαγωνισμό «άθλον ποιήσεως Γιάννη και Λένας Στρέφη-Κουτσοχέρα».

Μεγάλη χαρά και τιμή είναι για το Γυμνάσιο Καλαβρύτων η βράβευση της περσινής μαθήτριας της Γ Γυμνασίου, Κοντή Αικατερίνης, η οποία απέσπασε το πρώτο βραβείο ανάμεσα στους μαθητές των Γυμνασίων που έλαβαν μέρος στο διαγωνισμό για το ποιήμα της με τίτλο «μη λησμονείς». Επίσης οι καθηγήτριες Αθανασία Κωσταγιαννακούλου και Αναστασία Λαλιώτη βραβεύτηκαν γιατί έδωσαν το έναυσμα για την δημιουργία του βραβευμένου ποιήματος. Οι καθηγητές και οι μαθητές του σχολείου μας εύχονται στην μαθήτρια καλή πρόοδο και καλή συνέχεια στις λογοτεχνικές της δοκιμές....

Η εκδήλωση έκλεισε με συναυλία του μουσικού σχήματος «ΠΟΛΥΤΡΟΠΟ» του Παναγιώτη Ανδριόπουλου που ερμήνευσε τα έργα «Επιτάφιος» των Γιάννη Ρίτσου-Μίκη Θεοδωράκη, «Μα-

ουτχάουζεν» των Ιάκωβου Καμπανέλλη-Μίκη Θεοδωράκη, «Εποχή της Μελισσάνθης» του Μάνου Χατζιδάκη και «1Α-ξιον εστί» των Οδ.Ελύτη- Μίκη Θεοδωράκη.

Στο μουσικό μέρος της εκδήλωσης συμμετείχαν ως αφηγητές οι :

Σφαραγκούλια Ελένη, Μπίρμπα Αγγελική από τη Γ Γυμνασίου,

Καραμούζης Μιχάλης, Παπαδοπούλου Χριστίνα από την Α Λυκείου.

*** Το βραβευμένο ποιήμα δημοσιεύθηκε στο 4ο φύλλο της εφημερίδας μας "Καλάβρυτα σήμερα" το Δεκέμβριο του 2011**

ΔΡΟΜΟΣ ΘΥΣΙΑΣ 2012

Την Τετάρτη 12 Δεκεμβρίου 2012 και ώρα 12:30 πραγματοποιήθηκε ο δρόμος θυσίας που διοργανώθηκε από το Κέντρο Νεολαίας Παιδιού και Αθλητισμού του Δήμου Καλαβρύτων και τα σχολεία της πόλης προς τιμήν των εκτελεσθέντων από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής στις 13-12-1943, με αθρόα συμμετοχή μαθητών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Από τους μαθητές του Δημοτικού, στην κατηγορία των αγοριών διακρίθηκαν οι: α) Μιχαλόπουλος Αλέξιος, β) Αχμετάι Ντένις γ) Λίτσι Εντι. Στην κατηγορία των κοριτσιών οι τρεις νικήτριες ήταν οι: α) Αγγελοπούλου Σοφία β) Δημακοπούλου Μαρία γ) Καλλιοπούλου Κωνσταντίνα.

Από τους μαθητές του Γυμνασίου νίκησαν οι: α) Βορρύλας Γεώργιος β) Μουτσάι Έντουαρντ γ) Αγγελόπουλος Νικόλαος. Αντίστοιχα οι τρεις μαθήτριες του Γυμνασίου που πρώτευσαν ήταν οι: α) Ροδοπούλου Εύα β) Τσενέ Παναγιώτα γ) Στεφανοπούλου Ανδριάννα.

Από το Λύκειο και το ΕΠΑΛ στην κατηγορία των αγοριών διακρίθηκαν οι: α) Αλεξόπουλος Γιώργος β) Δουφεξής Ανδρέας γ) Σαρδελιάνος Γιάννης.

Επίσης, στο δρόμο θυσίας συμμετείχαν και τερμάτισαν ο πρόεδρος του Δημοτικού σταδίου Τζόβολος Ευθύμιος και οι εκπαιδευτικοί Παναγόπουλος Θεοδόσιος, Σπανός Βασίλειος, Βασιλοπούλου Ευαγγελία και Κουκουλά Αργυρώ.